

ЗОРНИЦА

ЕВАНГЕЛСКО
ПЕРИОДИЧЕСКО
СПИСАНІЕ.

ГОД. 6.

ЦАРИГРАДЪ, НОЕМВРІЙ 1870.

БРОЙ 11.

РЕЛИГИЯ-ТА.

Очевидно е че религія-та не ползува нищо оногози който не утѣща личнѣ-тъ своѣхъ нужди отъ неѣхъ. Има една догматическа религія, една религія която състои отъ догмы и отъ теоріи, независима отъ поведеніе-то и отъ неопытность-тъ. Но това не е религія. Единъ чловѣкъ може да учи догмы и да ся упражнява съ теоріи въ всичкій-тъ си животъ, а пакъ да нѣма нито искръ отъ религіѣхъ въ сърдце-то си. Богословско понятіе не е религія. Единъ чловѣкъ може да бѣде богословъ, спр. да знае теорическо богословіе, а при всичко това да бѣде безъ религіѣхъ.

Богословско учение различава отъ религіѣхъ-тъ както различава жито отъ хлѣбъ. Жито-то додѣ е въ рацѣ-тъ на търговецъ-тъ е прѣдметъ на търговіѣхъ; купува ся, продава ся и пр. и отъ него чловѣцы-тъ ся обогатяватъ. Но додѣ го не земе нѣкой, та го мѣле на брашно, и го мѣси на хлѣбъ, и го пече и го яде, и stomachъ-тъ му го смѣле и земе отъ него тѣлеснѣхъ пищѣхъ и силѣхъ — додѣ не стане то, това жито не изпълнява цѣль-тъхъ за който Създатель-тъ го даде. Така и богословіе-то не различава отъ друго нѣкое умствено наше притяжаніе, додѣ ся не приспособи на вѣтрѣшній-тъ ни душевентъ животъ. Тогава става религія, и тогава разбирамы и оцѣнявамы що ще каже рѣчь-та *религія*. Тогазъ имамы една религіѣхъ не само защото други наши сродници или съплѣмненници ѣхъ иматъ сѣщѣ-тъхъ, но защото виждамы че е приспособена на собствени-тъхъ ни нужди и личны-тъхъ об-

стоятельства на вѣтрѣшній-тъ ни животъ. Виждамы че допълнява личны-тъхъ ни желанія, и удовлетворява особны-тъхъ ни ожиданія, зауздава и ограничава пощевкы-тъхъ ни, управлява животъ-тъхъ ни и възвышава душѣ-тъхъ ни въ общеніе съ невидимаго и всемогущаго Бога, и утѣшава ны въ скръбъ-тъхъ ни съ радостно-то очакуваніе на вѣчно-то блаженство.

Таквази е религія-та Христова. Това бесцѣнно съкровище е притяжаніе на всякой истинентъ Христіанинтъ. Читателю, имашъ ли го ты? Религія-та ти каква е? Сърдечна и жива ли е, или умственна и слѣдователно мъртва? Тогози който е пакъ-тъхъ и истина-та и животъ-тъхъ, прія ли го ты лично за себе си съ живѣхъ вѣрѣхъ, като собствентъ свой Спаситель, пѣтеводителъ и Господарь? Отъ Него ли си научилъ урокъ-тъхъ на кротость-тъхъ, на дълготърпѣніе-то, на смиренодушіе-то и на любовь-тъхъ? Ако имашъ Неговѣхъ-тъхъ свѣтѣхъ религіѣхъ, сирѣчь, ако си Неговъ ученикъ, то ще показувань неговъ духъ; защото който нѣма духъ Христовъ не е Неговъ.

“А плодъ-тъхъ на духъ-тъхъ е любовь, радость, миръ, дълготърпѣніе, благость, милосрдіе, вѣра, кротость, въздержаніе.” Пос. Гал. 5; 22.

Правило-то на вѣрѣхъ-тъхъ което Господъ самъ си ни даде е това че вѣрата отъ плодове-тъхъ си ся познава. Като казвашъ че имашъ вѣрѣхъ, поиспытвай за себе си, тази твоя вѣра каквы плодове произнося вѣтрѣ въ сърдце-то ти, т. е. въ чувствуванія-та ти, а послѣ и въ дѣла-та ти и въ съобщенія-та ти съ вѣшентъ свѣтъ.

ПИСМОСТЪЧИНЕНИЕ.

Въ училища-та ни трѣбаше да даватъ по много врѣме и внимавање на писмо-стѣчинение-то отъ колкото правятъ. Нека ся иска отъ ученикъ-тъ да съчинява по едно писмо на недѣль-тъ, и чрѣзъ това обучаваніе той ще придобие еднаж способность и еднаж леснѣж въ корреспонденцій-тъ си. Мнозина писватъ писма по малцина оцѣняватъ що е добро писмо, добро въ стѣчинение-то или сло-гъ-тъ, въ изразяванія-та, въ правописаніе-то и въ краснописаніе-то. Който е научилъ да пише едно добро писмо на пріятеля си готовъ е да пише ищо и за публикѣ-тъ да чете, защото едно добро писмо съдържава начала-та на всякой другъ видъ стѣчинение.

Като пишете пріятелскы писма съобщавайте на пріятеля си какъто пріятны свѣдѣнія имате за лица-та които сж познаты на васъ двама-та; но каквато жлъчка има въ мастило-то съ което пишете, пазѣте да не влѣзе отъ нея нѣкоя горчива капка въ думы-тъ на писмо-то ви. Да не погадите или накажете пріятеля си чрѣзъ поща-тъ; защото това писмо може да бѣде *най послѣдне-то*. Пріятель-тъ ви може да умре прѣди да получи второ-то ви писмо или прѣди да имате благоврѣміе да ся видите лично съ него и чрѣзъ магнетизмъ-тъ на лично-то си вліяніе да исцѣлите раны-тъ които сж станали отъ жестоки-тъ думы на писмо-то ви. Жестоки думы като сж писаны много грозно ся гледатъ. Както чрѣзъ увеличителенъ стѣкло ся виждатъ едры буквы-тъ, тъй и такъвы думы много едры стоятъ, и като сж отъ единъ пріятель или братъ писаны голѣмъ болѣжъ причиняватъ. Изречена-та съ гласъ обида по лесно ся прощава отъ колкото като е написана.

Освѣнъ въ нѣкоѣхъ крайнѣхъ нуждахъ да не пишете ищо докатолично за нѣкое трето лице, или да турите рѣжъ на нѣкое писмено изложение което ще посѣе раздоръ. Опасно е да говоримъ дързновенно и смѣло за други чловѣцы, но десетъ пѣти по опасно е да пишемъ така. Има онова което може да ся говори, но не може да ся пише. Пишѣте свободно за себе си, и върхъ всякой приличенъ прѣдметъ давайте такъвы свѣдѣнія въ които мыслите че пріятель-

тъ ви ся интересува да ги знае, но това да ви е на умъ-тъ че не всичко което ся говори бива и да ся пише. Изречено-то ся забравя, но писано-то стои. Пазѣте ся що говорите, но още повече прѣдопазвайте ся въ това що пишете.

ДОБРА-ТА ЖЕНА.

Добра-та жена е най послѣдня-та и най добра-та отъ небе-то дарба на мъжъ-тъ. Тя е милосърдъ ангель, служителка на многобройны благодати, изворъ на много неговы добродѣтели и сткровище на бесѣнны камъніе. Нейный-тъ гласъ е негова-та най сладка музика, и нейны-тъ усмиванія увеселяватъ най черный-тъ му день. Цѣломудра-та ѣдлаука е нему водитель къмъ непорочность и щитъ противъ нечестность, и нейны-тъ рѣцѣ сж подкрѣпленіе и балсамъ на животъ-тъ му. Трудолюбіе-то ѣ става нему едно вѣрно богатство и нейна-та икономія е най безопасенъ настойникъ на домъ-тъ му. Нейни-тъ устни сж нему най добръ свѣтникъ и утѣшитель; нейна-та пазуха най мека възглавница за трудове-тъ и за грижи-тъ му, и нейны-тъ усърдны молитвы силно ходатайствуватъ прѣдъ Бога, и снематъ небесны благословенія върхъ глава-тъ му. Блаженъ мъжъ-тъ който е снабденъ съ такъвы редконаходимъ бисеръ за съпругѣ и съдружницѣ, и блажены рожбы-тъ на които ще ся позволи да ѣ рекажъ МАМО.

ЮПИТЕРЪ НА КЫТАЙЦЫ-ТЪ.

Колко безмѣстны и често колко мерзостны сж понатія-та и работы-тъ на идолопоклонници-тъ! Най голѣмый-тъ богъ на Кытайцы-тъ ся спосрѣща съ Юпитера богъ-тъ на Еллины-тъ и е богъ на грѣмъ-тъ.

Ето заради него басна-та на Кытайцы-тъ. Вмѣсто уста има клювъ, който прѣдставлява пояждателнѣж силѣ на молніи-тъ. Има крыла, които сж знакъ на удивителнѣж скоростъ. Съ еднаж-тъ рѣжъ държи молніи-тъ, а съ другѣ-тъ дърво съ което бие тѣланы-тъ що сж прѣдъ него, и отъ гласъ-тъ имъ произвожда грѣмежъ-тъ.

Колко е страшно описаніе-то на слѣпотѣ-тъ която е ослѣпила идолопоклон-

нищи-тъ, което описаніе С. Апостолъ Павелъ дава намъ въ първѣтъ главѣ на посланіе-то къмъ Римляни-тъ.

ГОРДЕЛИВЪ ЛИ СИ?

Що е онуй дѣто ти прави горделивъ? Красота-та ли на лице-то или изящност-та на бой-тъ (растѣтъ) ти? Родоводство-то ти ли (сой-тъ) или многото ти книги? Пары-тъ ти ли, или тѣлесната ти сила? Пріятели-тъ ти ли или многото ти знанія? Ако сж тѣ причина на гордость-тъ ти днесъ, утрѣ може да ги нѣма. — Ако е истина че Богъ ся противи на горды-тъ, а на смиренны-тъ дава благодать, гордость-та трѣба да е неистовство и лудость, защото повдига челоуѣка да ся противи на Създателя си.

Не бы было чудно ако бы ся гордѣлъ гарванъ-тъ заради черны-тъ си пера а лебедь-тъ заради бѣлы-тъ си: орелъ-тъ заради яснозрѣніе-то си и паунъ-тъ заради златовезанъ-тъ си опашкж, защото сж животны безсловесны; но словесны създанія, които иматъ душж и да ся гордѣять е много сграницо и безумно нѣщо.

БЛАГОУТРОБНА МАЙКА.

Едно дѣте на име Георгій разболѣло ся тежко, а майка му съ колко стараніе, благоутробіе и нѣжностъ стояла будна надъ него и гледала какъ по добръ да му пригоди.

Но не е само Георгій дѣте на земѣ-тъ, което има таквази майкж, всички-тъ майки по всички-тъ свѣтъ иматъ сжщитѣ нѣжны чувства и подлагать себе си въ исты-тъ трудове и въ исты-тъ жъртвы. Майчино-то сѣрдце е всякадѣ и всякогы сжщо-то, като сѣрдце-то на дѣца-та често е неблагоприятно и развращенно.

Това описаніе нарочно обнародвамятъ, да дамъ на малкы-тъ читатели три добры свѣты.

1) Оцѣнявайте любовь-тъ на майкы-тъ си. Всичко що оцѣнявамя, на него турямы и всичко-то си внимание да не ся поврѣди или загуби. Майка-та, която е най добрый-тъ Божій даръ на дѣца-та на земѣ-тъ, може да ся поврѣди най много отъ прѣслушаніе и неблагоприятство. Много дѣца мислятъ, че като прѣгржжъщатъ и цѣлуватъ майкы-тъ си, оцѣня-

ватъ любовь-тъ имъ, а често не ги слушать каквото имъ заржчватъ.

2) Оцѣнявайте любовь-тъ на Исуса Христа, който възлюбилъ толкозъ и васъ и всички-тъ свѣтъ, щото станж челоуѣкъ и прѣтърпѣ смърть за да спасе погынжлж-тъ овцж, и който проповѣдва и казва, че майка-та може да забрави отроче-то си, но Господъ никога не забравя онѣзи що му ся боятъ.

3) Помнѣте че сте смъртни и вѣроятно е че ще бѣдете скоро повыкани въ вѣчностъ-тъ. Малкый-тъ Георгій не мисляше че толкозъ скоро щѣше да остави този свѣтъ; но Георгій бѣше добро и благочестиво дѣте, и не ся бояше отъ смърть-тъ, защото вѣрване че щѣше да го заведе на небе-то, въ жилище-то на Спасителя си Исуса Христа, когото толкозъ обичаше и на когото бѣ посвятилъ сѣрдце-то си.

С. ПИСАНІЕ.

Има на свѣтъ-тъ книга по поучителна и по полезна отъ Свято-то Писаніе.

То ся писа една часть отъ овчари, друга отъ войны, друга отъ царіе, друга отъ рыбаари, друга отъ лѣкари и друга отъ скотопитатели.

Свято-то Писаніе е сама-та книга, въ коѣто всякой челоуѣкъ, отъ всяко племе, языкъ и народъ и отъ всякакъвъ вѣкъ намѣрва характеръ-тъ си като на огледало изобразенъ. Сама-та книга е, която ся уприличава на всички-тъ обстоятелства, отношенія и състоянія челоуѣчески, и никога не ся учерпува чрѣзъ четение-то или прѣговаряние-то, никога не утрудва читатель-тъ — никога не овежтѣва.

Само Свято-то Писаніе е книга която дава утѣшеніе и тишинж на смъртний часть, когато всички-тъ други нѣща отъ този свѣтъ сж слабы.

Повѣстувать заради прочутый-тъ ба-снописатель Англійскый Валтеръ Скоттъ, че малко прѣди смърть-тъ си поискалъ отъ одного си пріятеля, който былъ при него на посѣщеніе, да му даде книгж-тъ. Пріятель-тъ му по напрѣдъ не разбралъ, и попыталъ го коѣж книгж? "О! — реклъ Валтеръ Скоттъ, — книгж-тъ на книги-тъ, Свято-то Писаніе! отъ неѣж имамъ потрѣбж сега, защото

само тя може да мя утѣши и да мя подкрѣпи."

КАКЪ ТРѢБА ДА ОСТАВИМЪ ГРѢШКИ-ТѢ И
ЛОШЫ-ТѢ СИ НАВЫКНОВЕНІЯ.

Единъ младъ ималъ хубаво и голѣмо куче Ньюфондландско на което заповѣдалъ да иде въ градинъ-тъ и да му донесе кошницъ-тъ въ който имало разны сѣчива. Послушливо-то куче разбрало заповѣдъ-тъ и ся завтекло по скоро да ъх извърши; и като отишло на мѣсто-то дѣто была кошница-та зело ъх съ уста-та си, но не могло да ъх вдигне, защото была много тежка.

Въ едно такова обстоятелство повечето отъ малки-тъ читатели выкали бы башъ си или майкъ си и бы имъ рекли, че кошница-та е много тежка и не могатъ да ъх повдигнатъ и да ъх донесатъ. Благородно-то обаче онуй куче, ако и да е было животно, не щѣло да смути господарь-тъ си, но зело та прѣнесло сѣчива-та едно по едно.

Туй трѣба да правимъ всинца ный съ грѣшкы-тъ си и лошы-тъ навыкновенія. Не всички-тъ извединажъ, да искоренимъ, но единъ по единъ; и като сполучимъ да искоренимъ едно лошо навыкновеніе, тогазъ трѣба да почнемъ друго-то. А по добрый-тъ начинъ за туй е слѣдующій-тъ. Всякъ заранъ и вечеръ всяко дѣте щомъ стане или прѣди да лѣгне трѣбва да ся моли Богу да му помогне да побѣди грѣшкы-тъ който е рѣшилъ да искорени отъ себе си и да внимае и да ся старае всичкій-тъ день да тури въ дѣйствиѣ това добро рѣшеніе. Ако има търпѣніе, ще може въ малко врѣме да искорени всички-тъ си недостатъци (кусуры) и да стане добръ и полезенъ чловѣкъ.

УРОЦИ-ТѢ ОТЪ СВѢТИЛНИКЪ-ТЪ.

Трѣбва да живѣешь така щото да си полезенъ.

Трѣба да живѣешь така щото да давашъ свѣтлинъ.

Трѣба да изпълняешъ намѣреніе-то за което си създавъ, и тихо, но постоянно да свѣтишь, и да ся стараешъ да вършишь длъжность-тъ си; защото онѣзи които сж способны чрѣзъ Божіихъ-тъ благодать да свѣтятъ като свѣтила тукъ на

тѣзи земіж, ще грѣятъ като слѣнца и звѣзды вѣчно въ бѣдѣцій-тъ свѣтъ.

ДИАМАНТИ-ТѢ ВЪ АФРИКѢ.

Отъ нѣколко мѣсеца на самъ много ся чува за діаманты-тъ (елмази) които ся намиратъ толкозъ изобильно въ южнитѣ страны въ Африкѣ не далечъ отъ Мысъ-тъ на добръ-тъ Надеждѣ. Нѣкои отъ просты-тъ туземцы намѣрихъ тѣзи многоцѣнны камъніе и ги продадохъ съ единъ свѣсѣмъ ничтожнъ цѣнъ на единъ Европеецъ; а и той не позна цѣнъ-тъ имъ но съ единъ малкъ печалбъ продаде ги пакъ на единъ търговецъ, който ги занесе на Англіѣж и тамъ ги продаде за нѣколко хыляды лиры. Послѣ други излѣзохъ да търсятъ, и сега ся вижда едно всеобщо побужденіе да търсятъ діаманты. Единъ дописникъ пише отъ Кейптаунъ до единъ Англіѣжскій вѣстникъ че тамъ дѣто прѣди малко врѣме было пустыня, сега има до 700 чловѣци които търсятъ тѣзи многоцѣнны камъніе. По край брѣгове-тъ на рѣкы-тъ Ваалъ любопытно е да гледа нѣкой колибы-тъ на тѣзи търсачы. Казувать че единъ чловѣкъ първый-тъ день като захваналъ да работи намѣрилъ единъ камъкъ който струвалъ 2,500 лиры Англіѣжскы! Другъ единъ работилъ единъ седмицъ и намѣрилъ единъ за 350 лиры; пакъ други трима работили съдружно двѣ недѣли и намѣрили за 87 лиры, а други нищо не намѣрили.

Въ послѣднѣхъ-тъ седмицъ на прѣминалый-тъ мѣсець Августъ, казвать да сж были намѣрили въ онѣзи мѣста, въ вѣсичко за 50,000 лиры. До 19 ый-тъ Септемврія, камъніе-тъ отъ тамъ извадени имали сж стойность 200,000 лиры Англіѣжскы.

До сега търсачы-тъ сж испытали само повърхность-тъ на земіж-тъ, а искуснитѣ въ такыжи работѣ сж увѣрени че още по богаты съкровища лежатъ скрыты въ земіж-тъ. Нѣколко отъ най едритѣ и най склпы-тъ камъніе сж были прѣгледани и прѣхвърлени въ бързотѣ-тъ на първы-тъ търсачы а послѣ прибрани отъ по внимателны послѣдователи.

— Който ся надѣе на богатство-то си ще падне, а праведный-тъ ще има добры и благополучны дни.

ХРАБРО-ТО МОМЧЕ.

Въ тѣзи картинкѣ гледамы едно момче самичко въ единъ малкъ ладіѣ по широко-то море. Читатели-тъ ни които не сѣ видѣли друго море освѣнъ може бы Черно-то море, трѣбува да забѣлѣжатъ че въ голѣмъ-тъ океаны има едно движеніе водно въ двадесетъ и четири часа два пѣти редовно, и това движеніе ся казва *проливъ* и *заливъ* на морето. Вода-та иде полека и покрыва камъни-тъ и пѣськъ-тъ, и тойзи който е гледалъ краеморіе-то прѣди четири часа или шесть, тогазъ вижда съ удивленіе че вода-та е много по голѣма; така и слѣдъ малко вода-та спада или бѣга, и става едно стремленіе отъ сухо-то вѣнъ кадѣ срѣдъ море-то. Человѣци-тъ които влизать въ море-то да ся къпятъ на тѣзи врѣмена, трѣбува да знайтъ твърдѣ добръ да плувать, инакъ стремленіе-то ще ги занесе вѣнъ и ще ся удавятъ. Много таквызи случки сѣ ставали. Така и съ ладіи-тъ, много често ся случаваче *заливъ-тъ* на море-то, сир. това стремленіе да заноса ладіи-тъ вѣнъ въ широко-то море, както ся е случило и съ туй момче описано въ картинкѣ-тъ. Излѣзло съ ладійкѣ-тъ си или да лови рыбѣ, или за малко удоволствіе да ся упражнява малко въ гребеніе съ весла-та (лопаты-тъ) безъ да забѣлѣжи че редовно-то врѣме бѣ дошло за *заливъ-тъ* на водѣ-тъ, и така като тегляло то лопаты-тъ, стремленіе-то го занесвало на тамъ и го отдалечавало отъ сушѣ-тъ. Най сѣтиѣ земя-та ся не виждала вече; отъ горѣ небе, отъ долу вода, нищо друго ся не виждало. Какво страшно положеніе за едно дванадесетгодишно дѣте! Кой може да опише страховете и скръбъ-тъ на башъ му и на майкѣ му, когаго любезный-тъ имъ сынъ не си дошелъ за вечерѣ-тъ? Слънце-то за-

хождало; момчето го гледало кѣто слѣзва въ море-то, скоро мъркнѣло и студѣнъ вѣтръ завѣялъ. Момче-то ся свивало и си легнѣло долу подъ столъ-тъ въ ладіѣ-тъ, дигнѣло сѣрдце-то си съ искрениѣ и сѣрдечнѣ молбѣ къмъ Небеснаго си Отца за помощъ и избавленіе и заспало.

Ладійка-та ся блѣскала отъ вълны-тъ на море-то и като сѣмнѣло, храбро-то момче, вмѣсто да лежи тамъ подъ столъ-тъ и да плаче и ся окаюва, съ юначко сѣрдце гледа да измисли нѣкое срѣдство за избавленіе. То исправя еднѣ отъ лопаты-тъ като мащѣ, и туря на върхъ-тъ капелѣ-тъ си, вѣрзва и дрехѣ-тъ си на лопатѣ-тъ за да стане бѣлѣтъ; и да ся гледа отъ далечъ. Най сѣтиѣ единѣ корабъ ся явява като бѣла точка въ горизонда дѣто море-то и небе-то ся допиратъ; полека лека приближава. Най сѣтиѣ капитанъ-тъ забѣлѣжва ладійкѣ-тъ; корабъ-тъ ся оправя къмъ неѣ и момче-то ся избавя.

Сега що е урокъ-тъ отъ тѣзи картинкѣ? Възможно е нѣкое момче Българче, отъ онѣзи които четатъ тѣзи

наши расказы въ *Зорницѣ-тѣ*, да ся намѣрватъ въ подобно положеніе, сирѣчь оставено вѣтъ по море-то на свѣтъ-тѣ, безъ подпоркѣ, безъ помощникѣ, и безъ срѣдство за ученіе. Таквозь едно момче нека погледне тѣхъ картинкѣ, и нека ся насърди. Да не сѣдне съсъ скръстены рѣцѣ и отчаяно сѣрдце и да мѣри противъ сѣдѣж-тѣ си и окаюва бѣдно-то си положеніе, и да чака да му дойде нѣкой благодѣтель. Но първомъ нека прибѣгне при Бога, и тогазы съ куражливо сѣрдце нека употребѣи какъ-выто срѣдства Богъ му дава въ рѣкѣ; и чрѣзъ честность, прилежаніе и храбрость, както е дошло на туй момче избавленіе-то, тѣй ще дойде и на него.

ЛЮБОВИТЕНЪ ПРИМѢРЪ.

(Конско пріятелство.)

Единъ пѣлководецъ на конницѣ-тѣ, който слугувалъ въ войство-то на Съединены-тѣ Американскы Щати въ врѣме-то на междуособный-тѣ бой, приказва че единъ стѣ коніе-тѣ на ескадронъ-тѣ (конницѣ-тѣ) му, като не можалъ отъ старость да дѣвче хранѣ-тѣ си, храненъ былъ отъ други два коня които были до него при яслѣ-тѣ по слѣдующій-тѣ начинъ: Единый-тѣ отъ тѣхъ дѣвчалъ сѣно-то и турялъ го прѣдъ старый-тѣ си другарь, който го земалъ тогазы приготвено и го погълцалъ безъ да го дѣвче: исто-то правилъ и другый-тѣ конь съ ечимыкѣ-тѣ. Съ туй пріятелско учрѣжденіе прѣстарѣлый-тѣ конь могъ да живѣе още врѣме.

Това дѣяніе на безсловесны-тѣ животны трѣба да засрами много чловѣцы, ако и да сѣ словесны сѣщества и можѣтъ да помагатъ, оставятъ обаче подобны-тѣ си да гинѣтъ отъ старость, болестъ и нѣманіе.

Въ Българіѣ ако да прѣгледа чловѣкъ, ще намѣри голѣмо число жены, а най вече отъ младоженены-тѣ господжи, които за малко врѣме отиватъ добръ съ по стары-тѣ отъ тѣхъ въ домъ-тѣ си, че послѣ, гледашъ, испѣждатъ или бабѣ си или дѣдѣ си, които не искатъ вече да ги видятъ на бѣлъ свѣтъ! Тѣ не мыслятъ че има Богъ, който при второ-то си дохожданіе, ще ги възнагради всякому споредъ дѣла-та му!!

ИСУСЪ КАТО СЪДРУЖНИКЪ.

Вѣрующій-тѣ трѣба да има за нераздѣлимъ другарь Исуса Христа. Ето казва той: “Азъ съмъ съ васъ до скончаніе-то на вѣкъ-тѣ.” Какво съдружество е толкозь насладително и удовлетворително колкото съдружество-то и общеніе-то съ Исуса? Негово-то присѣствіе при вѣрны-тѣ става най силно-то опазваніе противъ искушенія-та и грѣхъ-тѣ и най сильный-тѣ подвигатель къмъ освещенъ животъ.

Неговъ-тѣ духъ е духъ на святость-тѣ, и като живѣемъ въ непрѣстанно съобщеніе съ Него, безъ друго ставамы по святи отъ день на день. Пріатели и другари ставатъ подобны, така и чрѣзъ това другарство съ Исуса съобразяваемы ся и ставамы подобни Нему. Който усѣща присѣствіе-то Исусово, прѣдопозва не само дѣла-та си, но и думы-тѣ и мысли-тѣ си. Като го нападнава нѣкое искушеніе, и горчивы и яростны думы ся приготвляватъ въ уста-та му да ги изговаря противъ брата си, той погледнува свѣтло-то лице и слуша кроткий-тѣ гласъ на тогози небесенъ другарь и гнѣвъ-тѣ му исчезнува като утрѣнна-та слава прѣдъ истекущее-то слѣнце.

Става ли му нѣкое искушеніе къмъ неправедность и нечестность въ търговіѣ-тѣ си, и сребролюбивый-тѣ духъ шеннува въ ухо-то му, “Направи го, направи го. Всякой го прави и защо не и ты?” тогава въпросъ-тѣ ся ражда въ умъ-тѣ му; Но Исусъ какво ще каже на това? Тефтери-тѣ ми и смѣткы-тѣ ми Исусъ като ги прѣгледа, какво ще каже за това нѣщо? Да ли ще той да го одобри? И така Христіанинъ тѣ кой-то нѣма Христа за другарь въ мазѣ-тѣ си, въ дюкѣнъ-тѣ си и въ търговіѣ-тѣ си не ще да смѣе да срѣщне Господаря си въ свято-то причащеніе при трѣпезѣ-тѣ Господниѣ.

Така и чрѣзъ вси-тѣ длѣжности на общественный-тѣ животъ съ разнообразны-тѣ му занятія и неизбѣжны-тѣ му искушенія. Любезный-тѣ ми Господарь ако е винагы до мене близу и азъ усѣщамъ присѣствіе-то му, то мож ли азъ да показвамъ малодушіе и низость? Мож ли да бѣжѣмъ лѣженъ, измамникъ, лѣнивъ или празднословецъ? Мож ли

Человѣкъ който зема Исуса за другаръ нѣма да бѣде никога оставенъ. Когато настане най послѣдний-тъ му глътъ; когато жена и дѣца го цѣлуважтъ по студено-то му чело и съсъ горки съзвѣсъ простаятъ съ него; тогазы тойзи вѣренъ другъ ще шепнува сладко въ ушето му." Не бой ся, Азъ съмъ съ тебъ, като възлюбихъ свои-тъ си, до смъртъ любя до край.

Виѣставлямы горніѣ-тѣ речетѣ съ на-
деждѣ читатели-тѣ на Зорницѣ-тѣ да ся
ползуютъ отъ неѣхъ. Само тѣхъ бѣдѣжкѣ
да направимъ; сир. това вещество *кур-
шунъ тозу* (оловный прахъ) както мно-
го други нѣща въ употребеніе въ ху-
дожества-та, е *отровно* и за това които
обычатъ да правятъ тойзи опытъ, нека
пыпатъ внимателно и увардятъ тѣзи
водѣхъ отъ дѣца-та за да не стане нѣ-
коя случка.

Немогущий-то идолъ. Единъ евангел-
ский христіанинъ въ Бурмѣ Индіи, кой-
то по напредъ бѣше идолопоклонникъ, а
чрѣзъ Божіе дѣло обратити ся е обрѣхъ
къмъ

РАЗНИ

Много полезна рец

спикъ въ единъ Ан
ва слѣдующего по
казва. "Отъ много
сѣмь обычай да н
дукъ) отъ муш
да го правѣхъ в
добро. Научи
добрь *шай*
да не пуш
таквазъ о
ба пито
колко
намоу
ТОВЪ

на
и
о
у

— Който търси много-то, изгубва и малко-то, а който слугува на малко-то той придобива и много-то. Както казва една турска пословица: *“Юварлакз ташз темелз тутмасз,”* по Български *Истърканий-тз калъкз основж не хваща*, Сир. “който обича да мѣни често господари-тѣ си, не е възможно да стане и той господарь.”

— Въспитаніе-то на женскый-тѣ полъ много напръдува въ Америкж. Въ едно главно медецинско училище въ Държавж-тѣ Мишиганъ, до петдесетъ господжи встѣпихж тѣжъ години за да слѣдувать лѣкарствениж-тѣ наукж.

— Въ разговоръ-тѣ си, пази ся добръ какво говоришь, кому говоришь, и какъ говоришь: и онова което говоришь, говори го благоразумно и истинно. На безумный-тѣ сърдце-то му е въ языкъ-тѣ му; но на умный-тѣ языкъ-тѣ му е въ сърдце-то му.

— *Задоволствіе*. Божій человекъ далъ

всеобщо и бескрайно заблужденіе покрывать умъ стѣсѣмъ прѣнебреженъ и необработенъ.

— Онѣзи що поврѣждатъ здравіе-то на тѣло-то отъ невздержаніе и бесчинно живѣяніе ставатъ самоубійцы не по доли отъ онѣзи що ся обѣсватъ, или отравятъ, или удавятъ, или убивать.

СТИХОТВОРЕНІЕ.

—
СЪДНЫЙ ДЕНЬ.

1

Ето страшенъ день настава,
Страшенъ но и прѣблаженъ;
Агнецъ Божій приближава,
Съ лъкъ небесенъ окруженъ,
Да посѣти и просвѣти
Тозъ міръ толкозь оскверненъ.

2

Съ трепетъ ангели затрѣбватъ;
Ужась хваща всяка тварь;
Мертви вси отъ гробъ излѣзватъ
Вѣщавъ Славный Царь,
Якъ, языкъ и племе,
Всѣхъ Господарь.

Върждава,
Съдний съдъ!
Открыва
Всѣхъ пѣтъ;
Вѣжда
Съдъ.

а